

Een oproep voor de democratie en dus tegen de Europese Unie

Ondanks de uitslag van een referendum tien jaar geleden kwam de Europese Grondwet er toch, menen *Thierry Baudet*, *Victor Broers*, *Edin Mujagic* en *Arno Wellens*. Ze lanceren maandag een eurosceptische denktank en willen een nieuw referendum over ons EU-lidmaatschap.

Anstaande maandag is het tien jaar geleden dat Nederland 'nee' zei tegen het Verdrag tot vaststelling van een Europese grondwet. Weet u het nog? Woensdag 1 juni 2005 mochten we voor het eerst naar de stembus om onze visie te geven op het belangrijkste project van de naoorlogse politiek: het geleidelijk doen opgaan van de landen van Europa in een continentaal technocratisch bestuur. Het gelijkschakelen van het economisch leven, het onderbrengen van de verschillende democratische structuren in een centraal, Brussels bewind.

De Europese grondwet zou de kroon zijn op alle verdragen, onderhandelingen en schimmige compromissen. En het zou de greep van de EU op ons dagelijks leven verder vergroten - het zou een Europese 'president' in het leven roepen, een Europese minister van Buitenlandse Zaken, het zou ons een Europees 'volkslied' geven en een officiële 'vlag'. Er waren nog maar weinig eurosceptische politici en opinie-makers. Het was nog midden in de economische boom. Toch stemde meer dan 61 procent van de bevolking tegen.

Eurocraten beoeldden dat ze de uitslag zouden respecteren. Maar tegelijkertijd verklaarde José Manuel Barroso, toenmalig voorzitter van de Europese Commissie: „Het verdrag is niet dood. Het is in leven en we proberen een oplossing te vinden.“ Terwijl de juristen zich aan het werk zetten om deze oplossing te vinden (een 'aanpassing' van het verdrag om tegemoet te komen aan de bezwaren van de bevolking), gaf het kabinet-Ralkenende IV in 2007 al aan dat „de grondwet niet opnieuw aan de bevolking zal worden voorgelegd“.

Was het vervolgens verbaazingwekkend dat het Verdrag van Lissabon nauwelijks van de oorspronkelijke grondwet bleek te verschillen? Die president van Europa hebben we gewoon gekregen (eerst was dat Van Rompuy, nu is het Donald Tusk). Ook de minister van Buitenlandse Zaken is er gekomen - zij het dat die nu hoge vertegenwoordiger heet (eerst was het Ashley, nu is het Federica Mogherini).

De vlag en het volkslied werden weliswaar uit de tekst geschrapt, maar ook zij blijken alomtegenwoordig. Je kunt geen EU-gebouw bekijken zonder het blauw met de twaalf sterren te zien wapperen, en Beethovens Negende wordt als de facto volkslied gewoonweg gebruikt. Zoals Valéry Giscard d'Estaing, destijds opsteller van de grondwet, terecht opmerkte: „Het Verdrag van Lissabon is hetzelfde als de grondwet.“

Wat is er met onze stem gebeurd? Hoe is het mogelijk dat, ondanks een meerderheid van bijna tweederde, de Europese grondwet er toch kwam en de macht van de EU sindsdien - ook buiten dat verdrag om - steeds verder toeneemt?

Denk aan het Europese Stabiliteits Mechanisme (ESM), dat schulden van overheden mag

Die president hebben we toch gekregen, en ook de minister van Buitenlandse Zaken - al heet die nu hoge vertegenwoordiger

Thierry Baudet is auteur van *De Aardnal op de Natiestichting*. **Victor Broers** schreef *Europa in het Roor*. **Edin Mujagic** schreef *Geëmoord* en **Arno Wellens** schreef *Het Euro-evangelie*

opkomen. Het heeft de beschikking over 700 miljard euro - en het verplicht Rutte en Dijsselbloem om 'omvooardelijk en onherroepelijk' elke storting te verrichten die 'nodig' wordt bevonden, tot een voorlopig maximum van 40 miljard euro.

Volgens onderzoek van de Algemene Rekenkamer staat Nederland ondertussen voor in totaal 200 miljard euro garant voor acht Europese instellingen, waar het ESM onderdeel van uitmaakt. Tweehonderd-en-één miljard. Dat is 25.000 euro per werkende Nederlander.

En het blijft niet bij financiële machtsoverdracht alleen. Vorig jaar werd bekend dat er een Europees Openbaar Ministerie zal komen, dat straks prioriteiten mag stellen en de Nederlandse politie en onze minister van Veiligheid en Justitie kan overstemmen.

Het Europees Parlement spreekt openlijk over migratiequota waarmee ons nationale immigratie- en asielbeleid terzijde kan worden geschoven. De Commissie onderhandelt over een megalomaan handelsverdrag met de Verenigde Staten. En deze week werd bekend dat bondskanselier Merkel van Duitsland en president Hollande van Frankrijk hebben afgesproken ook verdere machtsovergelingen zonder verdragswijzigingen te zullen doorvoeren.

Komende maandag, 1 juni 2015, is het tien jaar na het referendum. Waar staan we nu? Vinden we het een goede ontwikkeling dat de Brusselse macht blijft toenemen, terwijl de bevolking steeds luider roepen om een halt?

Willen we dit - is het goed voor Nederland, is het goed voor de democratie, voor de welvaart, voor ons geld?

Wij denken van niet - en daarom lanceren we een nieuwe, eurosceptische denktank: Forum voor Democratie. We zijn niet partijgebonden en willen dat ook niet zijn. Wat op het spel staat, overstijgt de traditionele politieke tegenstellingen. De EU is bezig een nieuwe, continenthedige staat te worden. Nederland wordt een provincie van een continentaal imperium. Dat moet onomwonden duidelijk worden. Het moet onderwerp zijn van maatschappelijk debat.

We willen acties opzetten, zoals het verzamelen van handtekeningen om burgerpetities op de agenda te krijgen. Eén daarvan brengen we aanstaande dinsdag 2 juni naar de Tweede Kamer: *jeurol* - ons initiatief om een parlementaire enquête naar de invoering van de euro te krijgen. We organiseren zomer- en winterscholen en conferenties om het debat scherper te voeren en druk te blijven houden op de politiek.

En uiteindelijk willen we een nieuw referendum waarin we mogen stemmen over ons lidmaatschap van de EU. Want alleen de Nederlandse bevolking kan besluiten tot feitelijke opheffing van haar land.

Dit artikel is een herinnering, een aankondiging en een oproep tot steun. Voor de democratie, voor Europa - en dus tegen de Europese Unie.

